

IDOLUM (2) *sb n*

N sg id(o)lum (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Posążek, rzeźba, podobizna wyobrażająca bóstwo, będące przedmiotem szczególnego kultu [idolum – obraz, bałwan, słup wyciosany albo wyrzeźbiony, bożek, też wyobrażenie a kształt niejakiej rzeczy Mącz 164c; – szpałek, obraz Calep; bałwan; fantazyja, obraz na fantazyjej, myśl; obłuda, mara, ćma, widok fałszywy, pokusa – idolum Cn] (2) :

Przen: Głupiec, próżniak (2) : to nieźczęfny człowiek/ czo iáko bydlę w márnym próżnowaniu cżáfy íwe íprośne tráći [...] owo próżnuiące idolum á ná co íe inego przygodzi? íedno leży iáko íprochniáły pień/ ktory iuż áni ná ítándur pod przecieś/ áni ná łuczywo íe nie przyda RejZwierc 160v.

W porównaniu: Iuż on mnima gdy pánem íż íeft Plato práwy [...] A w nich [w złocie, srebrze, w altembasach] íiedzi idolum by w karmniku kiernoz [...] bogacz nádęty á nie k rozumowi/ Podobien ku brzmiácemu grochem pęcherzowi. RejWiz 6.

Synonimy: bałwan, bożek.